Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 25 päivänä helmikuuta 1964,

sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitusten poistamisesta jälleenvakuutuksen ja edelleenvakuutuksen osalta

(64/225/ETY)

(EYVL P 56, 4.4.1964, s. 878)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**A1**	Tanskan, Irlannin ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistyneen kuningaskunnan liittymisasiakirja (*)	L 73	14	27.3.1972

(*) Tätä asiakirjaa ei ole julkaistu suomenkielisenä.

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 25 päivänä helmikuuta 1964,

sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitusten poistamisesta jälleenvakuutuksen ja edelleenvakuutuksen osalta

(64/225/ETY)

EUROOPAN TALOUSYHTEISÖN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 54 artiklan 2 kohdan sekä 63 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon sijoittautumisvapauden rajoitusten poistamiseksi annetun yleisen toimintaohjelman ([1]) ja erityisesti sen IV osaston A jakson,

ottaa huomioon palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitusten poistamiseksi annetun yleisen toimintaohjelman ([2]) ja erityisesti sen V osaston C jakson,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([3]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([4]),

sekä katsoo, että

yleisissä toimintaohjelmissa määrätään, että kaikkien jälleenvakuutuksen alojen täytyy olla erotuksetta vapautettuja vuoden 1963 loppuun mennessä sekä sijoittautumisen että palvelujen tarjoamisen suhteen,

jälleenvakuutusliikettä eivät harjoita ainoastaan jälleenvakuutukseen erikoistuneet yritykset vaan myös niin kutsutut sekayritykset, jotka harjoittavat sekä ensivakuutus- että jälleenvakuutusliikettä, ja joiden olisi tämän vuoksi kuuluttava niiden toimenpiteiden alaan, jotka toteutetaan tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi kyseisten yritysten sen liiketoiminnan osalta, joka liittyy jälleenvakuutukseen ja edelleenvakuutukseen, ja

niiden toimenpiteiden soveltamiseksi, jotka koskevat sijoittautumisoikeutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta, yhtiöitä ja yrityksiä on kohdeltava samalla tavoin kuin luonnollisia henkilöitä, jotka ovat jäsenvaltioiden kansalaisia, poikkeuksena ainoastaan 58 artiklassa asetetut ehdot ja tarvittaessa edellytys, jonka mukaan yhtiöillä ja yrityksillä olisi oltava todellinen ja jatkuva yhteys jäsenvaltion talouselämään; tämän vuoksi miltään yhtiöltä tai yritykseltä ei saa vaatia vapauttamisesta koituvan edun saamiseksi lisäehtojen täyttämistä, eikä varsinkaan miltään yhtiöltä tai yritykseltä saa vaatia, että sen on hankittava erityinen toimilupa, jos sellaista ei vaadita niiltä kotimaisilta yhtiöiltä tai yrityksiltä taloudellisen toiminnan harjoittamiseksi; tällainen yhdenmukainen kohtelu ei kuitenkaan saisi estää jäsenvaltioita vaatimasta, että yhtiö, jolla on osakepääoma, toimii näissä maissa sellaisena kuin se tunnetaan sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jonka mukaisesti se on perustettu, ja että sen olisi ilmoitettava merkityn pääomansa suuruus niissä asiakirjoissa, joita se käyttää vastaanottavassa jäsenvaltiossa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on poistettava niiden luonnollisten henkilöiden ja yhtiöiden tai yritysten osalta, joita tarkoitetaan sijoittautumisvapauden

([1]) EYVL N:o 2, 15.1.1962, s. 36/62
([2]) EYVL N:o 2, 15.1.1962, s. 32/62
([3]) EYVL N:o 33, 4.3.1963, s. 482/63
([4]) EYVL N:o 56, 4.4.1963, s. 882/63

▼B

ja palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitusten poistamiseksi annettujen yleisten toimintaohjelmien I osastossa, mainittujen yleisten toimintaohjelmien III osastossa tarkoitetut rajoitukset, jotka vaikuttavat oikeuteen aloittaa ja harjoittaa tämän direktiivin 2 artiklassa tarkoitettua toimintaa.

2 artikla

Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan:

1. itsenäisten yrittäjien harjoittamaan jälleen- ja edelleenvakuutustoimintaan, joka kuuluu sijoittautumisvapauden rajoitusten poistamiseksi annetun yleisen toimintaohjelman liitteessä 1 olevaan ryhmään ex 630;
2. niissä erityistapauksissa, joissa 1 artiklassa tarkoitetut luonnolliset henkilöt, yhtiöt tai yritykset harjoittavat sekä ensivakuutusliikettä että jälleenvakuutus- ja edelleenvakuutusliikettä, siihen osaan niiden liiketoimintaa, joka koskee jälleenvakuutusta ja edelleenvakuutusta.

3 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitettuina rajoituksina pidetään erityisesti seuraavista säännöksistä johtuvia:

a) sijoittautumisvapauden osalta:

— *Saksan liittotasavallassa:*

1) 6 päivänä kesäkuuta 1931 annetun ”Versicherungsaufsichtsgesetz”-nimisen lain 106 artiklan 2 kohdan viimeinen virke ja 111 artiklan 2 kohta, joiden nojalla liittotasavallan talousministerillä on vapaa harkintavalta määrätä vieraiden valtioiden kansalaisille ehtoja vakuutustoiminnan aloittamisen suhteen ja kieltää vieraiden valtioiden kansalaisia harjoittamasta vakuutustoimintaa liittotasavallan alueella,

2) ”Gewerbeordnung”-nimisen säädöksen 12 pykälä, sekä 30 päivänä tammikuuta 1937 annetun lain 292 artikla, joiden mukaan ulkomaisilta yhtiöiltä ja yrityksiltä vaaditaan etukäteen hankittu toimilupa,

— *Belgian kuningaskunnassa:*

16 päivänä marraskuuta 1939 annettu ”arreté royal” -säädös n:o 62 ja 17 päivänä joulukuuta 1945 annettu ”arreté ministériel” -säädös, joissa vaaditaan, että hakijalla on ”carte professionnelle” -asiakirja,

— *Ranskan tasavallassa:*

1) 12 päivänä marraskuuta 1938 annettu ”décret-loi” -säädös ja 2 päivänä helmikuuta 1939 annettu ”décret”-säädös, molemmat sellaisina kuin ne ovat muutettuina 8 päivänä lokakuuta 1940 annetulla lailla, ja joissa vaaditaan, että hakijalla on ”carte d'identité de commerçant” -asiakirja;

2) 15 päivänä helmikuuta 1917 annetun lain 2 artiklan toinen alakohta, sellaisena kuin se on muutettuna ja lisättynä 30 päivänä lokakuuta 1935 annetulla ”décret-loi” -säädöksellä, jossa vaaditaan erityisen toimiluvan hankkimista,

— *Luxemburgin suurherttuakunnassa:*

2 päivänä kesäkuuta 1962 annetun lain 19 ja 21 artikla (Mémorial A n:o 31, 19 päivänä kesäkuuta 1962),

▼A1

— *in the Kingdom of Denmark:*

Law of 23 December 1959 on the acquisition of immovable property.

▼B

b) palvelujen tarjoamisen vapauden osalta:

— *Ranskan tasavallassa:*

▼B

15 päivänä helmikuuta 1917 annettu laki, sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä lokakuuta 1935 annetulla ”décret-loi” -säädöksellä, nimittäin:

1) 1 artiklan toinen alakohta, jolla annetaan valtiovarainministerille valtuudet laatia luettelo tietyistä yrityksistä tai tietyn maan yrityksistä, joiden kanssa ei saa tehdä sopimusta, joka koskee Ranskassa olevaan henkilöön, omaisuuteen tai vastuuseen liittyvien riskien jälleen- tai edelleenvakuuttamista,

2) 1 artiklan viimeinen alakohta, jolla kielletään hyväksymästä sellaisia jälleenvakuutus- tai edelleenvakuutusriskejä, joita edellä b alakohdan 1 alakohdassa tarkoitetut yritykset ovat vakuuttaneet,

3) 2 artiklan ensimmäinen alakohta, jossa vaaditaan, että sen henkilön nimi, jota tarkoitetaan kyseisessä artiklassa, on toimitettava valtiovarainministerille hyväksymistä varten,

— *Italian tasavallassa:*

13 päivänä helmikuuta 1959 annetulla ”decreto” n:o 449:llä hyväksytyn kokonaisuudeksi yhdistetyn tekstin 73 artiklan toinen alakohta, joka antaa kauppa- ja teollisuusministerille valtuudet kieltää jälleenvakuutus- tai edelleenvakuutusriskien siirtäminen määrätyille ulkomaisille yrityksille, jotka eivät ole perustaneet laillista edustustoa Italian alueelle,

▼A1

— *in the Kingdom of Denmark:*

Law of 23 December 1959 on the acquisition of immovable property.

▼B

4 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet voimaan kuuden kuukauden kuluessa sen tiedoksi antamisesta ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.